

РЕШЕНИЕ

№ 7421

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8052** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община (СО), срещу решение № 2871 от 28.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 4986/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение,111-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 371139/ 2019г. издадено на 29.11.2019г. издадено от заместник - кмета на Столична Община, с което на И. С. Б. от [населено място] е наложено наказание глоба в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл.18, ал., т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата).

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, актът и НП са издадени от компетентни органи без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Развиват се подробни аргументи относно неправилното приложение на Закона за автомобилните превози (ЗавПр). Моли настоящата инстанция да отмени решението и по същество да

постанови друго, с което да потвърди НП. Не се претендират разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по делото – И. С. Б. от [населено място] в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 371139/ 2019г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата), на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО, на И. С. Б. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за това че на 05.11.2019г. в 15:15ч. в [населено място], в А 111 /инв.№ 1418/, при след спирка ВЗ „М. долина“ посока ул.„Б. шосе“, район „М.“, е пътувал без редовен превозен документ и отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците.

Наказателното постановление е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бл. №0371139/05.11.2019г.

За да постанови обжалваното решение, районният съд приема, че И. Б. е бил подведен под отговорност за извършено административно нарушение по чл.18, ал.1 т.1, т.2 и т.3 във вр. с чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от НРУПОГТТСО. Разпоредбата вменява три алтернативни задължения на поведение от страна на превозвач, ползващ обществен транспорт на територията на Столична Община. От приложените по делото доказателства не се установява за нарушение на кое от трите задължения по чл.18, т.1 от Наредбата /отм./ е било наложено административно наказание. В АУАН и НП са посочени и трите точки на чл.18 от Наредбата /отм./, което препятства правото на защита на наказаното лице да разбере вмененото му за осъществено нарушение. Посочва също, че изпълнителното деяние – пътуване без редовен превозен документ, е елемент от фактическия състав на нарушение, което подлежи на санкциониране по чл.101 от ЗавПр, който няма бланкетен характер, поради което и не подлежи на попълване от друг нормативен акт - наредба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла

на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Съгласно чл. 47, ал. 1 от Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1 от Наредбата, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Настоящият касационен състав намира за правилни и законосъобразни изложените мотиви в оспореното решение, поради което намира, че не следва да ги повтаря. Налице са посочените в мотивите на въззивното решение допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване на правата на страните. С тях са засегнати с особена интензивност процесуалните права на санкционираното лице и са го лишили от възможността да се ползва в пълен обем от същите във всяка фаза на административнонаказателното производство.

Допуснатите съществени процесуални нарушения са при описание на деянието, касаещи неговата съставомерност и които нарушения ограничават възможността на проверяваното лице да ангажира адекватно правната си защита. Видно от АУАН и в НП посоченото нарушение е пътуване без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Разпоредбата на чл. 18, т. 1 НРУПОГТТСО съдържа три предложения (б. "а", б. "б", б. "в"), но не е посочено коя от тях е нарушена и от доказателствата по делото не се установява категорично за кое от трите задължения на ответника по касация е наложено наказание. Недостатъците в съдържанието на АУАН, поставил началото на административно-наказателното производство не само не са отстранени в съставеното НП, те са повторени. С оглед на изложеното НП е неправилно и решението на СРС, с което същото е отменено, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, на касатора следва да бъдат заплатени разноски. Представени са доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за основателно, с оглед

фактичeската и правна сло̀жност на делото, то следва да б̀е намалено на 800 лв.
По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и АПК,
във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен
състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2871 от 28.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. №
4986/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. С. Б. от [населено място] разноски в
размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: